

Propositōes ex libro Lutheri.

qui de Captiuitate Baby Ionica inscribit̄, collectæ,
et p̄ Theologoz̄ Parisien̄, facultatē dānatę. Scribens aut̄ p̄posi
tiones ip̄e maiusculis, et cōdēnatōes minoribz̄ characteribz̄.

De Sacramentis.

Recens est inuentio sacramentorum

Hęc p̄pō inuēs recenter ab hoibz̄ inuēta eē sacramēta et nō a
Christo instituta, est temeraria, impia, et manifeste heretica

Sacramētū ordinis ecclesia Christi ignorat

Hęc p̄positio est heretica, et ē error paup̄ez et Lugduno, Al
bigensium, et Uicleuistaz̄

Oēs christiani hñt eādē ptātē i v̄bo & sacro q̄cūqz̄

Clauēs ecclesie sunt omnibus cōmunes

Omnes Christiani sunt sacerdotes

Quelibet hāz̄ triū p̄pōnū ē ordinis Hierarchici destructiua et
heretica, et ē error p̄fatorz̄ hereticorū simul et Depucianoz̄

Confirmatio & extrema vnctio nō sunt sacramē
ta a Christo instituta

Hęc p̄positio est heretica, et p̄ prima pte est error Albigensiu
et Uicleuistaz̄, p̄ secūda vero Heracleonitarū

Missa passim credit̄ esse sacrificiū quod offertur

deo, inde Christus hostia altaris dicit̄. Sed Euāge
liū nō sinit missam esse sacrificiū

Hęc p̄positio q̄ ad scđam p̄tē scđz̄ Euāgelii et̄, est impia, in sacro
sanctū Euāgelii blasphemā ac heretica, put̄ vocabulo missa cū
Gregorio vtimur

Manifestus est error missam applicare seu offerre

p̄ peccatis, p̄ satisfactōibus, p̄ defunctis, aut q̄bus
cūqz̄ necessitatibus suis aut aliorz̄

Hęc p̄pō ē in eccliam catholicā Christi sp̄saz̄ cōtumeliosa, et
heretica, et ē Erianoz̄, hereticorū, et Artotyritaz̄ erroribz̄ p̄formis

Nō est dubiū vniuersos hodie sacerdotes & mo
nachos cū episcopis & oībus suis maioribz̄ eē ido

latras in statu periculofissimo agētes, ob misse seu

Propositō
prima.

II

III
III

V

VII

VIII

IX

sacramēti ignoratiōē, abusiōē, & irrisiōē

Hęc ppō est falsa, maxime scādaloſa, vniuerſo eccliaſtico ſta-
tui contumelioſa, arrogāter & ſtulte plara, Et in eo qđ p̄tēdit nemi-
nē in ſtatu ſalutis eſſe niſi qđ h̄mōi erroribz aq̄eſcit, cū Donatiſta-
rū, Alciarū, et Apoſtolicorū p̄fidia cōueniens, aſſerentiū nō niſi
apud ſe remāſiſſe ecclēſiam dei

X Credo firmiter panē eē corp⁹ Chriſti, ait Luther.

Hęc credulitas Lutheri ē abſurda, heretica, & olim damnata

XI Negare laicis vtrāqz ſpeciē eſt impiū & tyrānicū

Hęc p̄poſitio eſt erronea, ſchiſmatica, impia, et ex dānato erro-
re Bohemorum elicta

XII Bohemi hæretici & ſchiſmatici nō ſunt nominan-
di, ſed Romani

Hęc p̄poſitio eſt falsa, perfidię Bohemicę impie deſenſiua,
et ecclēſię Romane contumelioſa

XIII Matrimoniu nō eſt ſacramētū diuinitus inſtitu-
tū, ſed ab hominibus in ecclēſia inuentū

Hęc p̄poſitio eſt heretica, et olim damnata

XIII. Coniunctio viri & mulieris tenet, quocunqz mo-
do cōtra leges hominū contigerit

XV Debēt ſacerdotes ea oīa matrimonia cōfirmare q̄
cōtra eccliaſticas vel pōtificias leges fuerint cōtra-
cta, in qbus Papa p̄t diſpēſare, & q̄ nō ſunt in ſcri-
ptura ſacra expreſſæ

Utrāqz harū p̄poſitionū eſt falsa, ecclēſię poteſtati impie de-
rogatiua, et ex dānato Valdenſiū errore p̄cedē.

XVI Tota efficacia ſacramētorū nouę legis ē ipſa fides.

Hęc p̄poſitio ē efficacie ſacramētorū nouę legis impie derogā-
tiua et heretica,

XVII Quicquid credim⁹ nos accepturos eē, reuera acci-
pim⁹, q̄cqd agat, nō agat, ſimulet aut iocet miniſt.

Hęc p̄poſitio eſt abſurda, ex erroneo ſcripturę intellectu af-
ſerta et heretica

XVIII Periculofum immo falſum ē opinari p̄cōnitētiam
eſſe ſecundā tabulā poſt naufragiū

Hęc p̄poſitio eſt temeraria, erronee aſſertue aſſerta, ac beato
Hieronymo illam ponenti iniuria.

XIX Qui ſpōte conſeſſus ſiue correptus veniā petierit

4
& emēdauerit corā quouis priuatim fratre, nō dubito a peccatis suis illū esse absolutū

Hęc ppō immēs laicos tā viros q̄ mulieres potestātē clauim habere, ē falsa, sacramētis ordinis & pœnitētię cōtumeliosa, et hæretica, cū errore cōueniēs Ualdēsū, et Quintillianorū

¶ De constitutionibus ecclesie

Nec; Papa nec; Episcop⁹ nec; vllus hoīm hz ius vni⁹ syllabę cōstituēde sup christianū hoīez, nisi id fiat eiisdē cōsensu, & qcqd alit fit, tyrānico spū sit. **Propositō**

Hęc ppō est a debita subditoꝝ erga p̄latos & superiores subiecti one & obedientia retractiua, legū positiuaz seditiose destructiua, ac in fide & morib; erronea, & est error dānatus Ualdēsū cū errore Erianorū conueniens.

¶ De operum æqualitate

Opera nihil sunt coram deo, aut oīa sunt æqualia, quantum ad meritum attinet. **Propositō**

Hęc ppositio est falsa, sacris eloquijs aduersa, atq; errori Iouianistarum conformis

¶ De Votis

Suadendū vt vota prorsus oīa tollant, aut vitētur.

Hęc ppō ē Christi doctrine & sanctorū patrū obseruatōni q̄ uere cōsulit, cōtraria, ex errore pcedēs Lāperianorū Uviclenistarū, & eoz q̄ se iactabāt de ordine apostolorū **Propō. I.**

Probabile est vota hodie non valere nisi ad operum iactantiam & presumptionem **II**

Hęc ppositio est falsa, statui religionis contumeliosa, & p̄satis errorib; consona

¶ De diuina eēntia & forma corporis humani.

Istis nouissimis trecētis ānis multa pperā determi nata sunt, q̄le ē essentiā diuinā nec generari nec generare, & aīam cē formā substātiālē corpis hūani. **Propō**

Hęc ppositio est falsa, ab hoīe q̄ alienus est a catholica ecclesia arrogāter asserta, ac sacris cōcilijs generalib; iniuria

**Propositiones excerpte ex alijs
Lutheri libris dānate, vt p̄missum est**

Propō **C**Et primo de Cōceptōe beate Marię yginis.
Contradictoria huius ppositionis, beata virgo ē
cōcepta sine peccato originali, nō est reprobata.
*Hęc ppositio est falsa, ignorater, et impie cōtra honorē imma-
culatę virginis asserta.*

Propō **C**De contritōe, & hīs quę eam precedunt
prima. Lege manifestata aut in memoriā reuocata mox
sequitur augmentū peccati si gratia desit
*Hęc ppositio loquēdo de gratia grati faciēte, est falsa, a rea-
cta sacre scripturę intelligentia aliena, et a meditatione diuinę le-
gis retractiua.*

II Lex ante charitatē non operatur, nisi iram & au-
get peccatum

*Hęc ppō est falsa, piarū aurū offensiuā, in deū et eius legem
blasphēma, nec incēioni Pauli cōformis.*

III Opera quęcunq; ante charitatem sunt peccata &
damnabilia & indisponentia ad gratiam

*Hęc ppō est falsa, temerarie asserta, peccatorū ab emēdatōe re-
tractiua, et sapiens heresim*

III Qui bonum opus aut penitētiā peccatorū detesta-
tione ante dilectionē iustitię incipi, nec in eo pecca-
ri asserit, inter Pelagianos numerādus est.

*Hęc ppō est falsa, et ignorater asserta, capiēdo dilectōez iusti-
cię peccā q; charitatē seu gratiā gratū faciēte sequitur*

V Cōtritio quę parat per discussionē, collectionē &
detestationē peccatorū, qua quis recogitat annos
suos in amaritudine anime suę, pōderādo peccato-
rū grauitatē, multitudinē, sceditatē, amissionē eter-
nē bñitudinis, ac eterne dānatōis acq̄sitōnem, hęc
inquā cōtritio facit hypocritā, imo magis pctōrē

*Hęc ppō est falsa, vię ad penitētiā impediūta scripturis sa-
cris, et doctrine sanctorū disformis.*

VI Neq; timore neq; amore potest homo se erigere
ad capeffendam gratiam dei

*Hęc ppositio est in fide et moribus erronea, oēm preparatio-
nem ad poenitentiam impie auferens*

Sine gratia primo remittēte culpā, nec votum res VII
missionis quærendæ homo potest habere.

Hæc p̄p̄o ē falsa, impia, ⁊ p̄ctōz ad desperationē inductina. VIII
Christus nunc̄s p̄ctōres coegit timore ad peniam.

Hæc propositio capiēdo cogere, p̄ inducere, sicut capīē frequē
ter in scriptura sacra, est heretica. IX

Bonus ē timor & utilis licet sit insufficiēs p̄ quē pau
latim fit consuetudo iustitiæ. De his v̄bis Augusti
ni seq̄t iudiciū Lutheri hoc ē (inq̄t) meo iudicio cō
suetudo desp̄andi & odiēdi deū si excludat gr̄a.

Judicium Lutheri de illo dicto Augustini. Bon⁹ est timor ⁊ c.
est falsum, temerariū, ⁊ impiū, accipiēdo gratiam, vt supra, p̄
gratia gratum faciente sicut eam accipit scriptor.

Si Ioānes. s. Baptista timorē docuisset eē initiū p̄c
nitētię, nō iō sequit̄ p̄nitētiā incipere a timore. X

Hæc propositio est manifeste erronea, in Ch̄m ⁊ in spir̄itam
p̄cursoris eius doctrinam contumeliosa.

De Confessione.

Ars cōfiteudi qua hucusq; docti sumus arenā nus
merare, singla p̄ctā discurrere, colligere, atq; p̄de
rare ad faciendā cōtritionē, est ars inutilis, imo ars
desperandi & perdendi animas

Hæc p̄positio ē falsa, impia, schismatica, ⁊ cōfessioi, quę est ars
lucrādi animas, iniuria.

Confessio illa q̄ nunc agit̄ occulte in aurē, nullo p̄t
diuino iure probari, nec ita fiebat primitus. II

Huius p̄positiois prima ps est falsa, ⁊ ex ignorātia iuris diu
ni asserta. Secunda est temerarie posita.

Spiritualis defectus est soli deo aperiendus. III

Si oportet cōfiteri occulta cordis, tantū ea quę ple
ni sunt cēsus in opus, hoīes debēt cōfiteri. IIII

Peccata cōtra duo vltima p̄cepta decalogi cōmis
sa, sunt prorsus a confessione secludēda. V

Quęlibet hāz trium, p̄positionum est in fide erronea ⁊ impie cō
fessionem dimidiāns.

Null o mō p̄sumat hō confiteri peccata venialia.
Hæc dissuasio, inimic̄s p̄sumptōis eē cōfiteri p̄ctā venalia, ē te VI

merarij animi idicatiua, ab ope bono retractiua, ⁊ ideo pniciosa.
VII Non iustificamur opibus, neq; pœnitentijs aut confessionibus.

Dec. ppō loquēdo de operib; bonis fidem mediatoris nō excludentibus, est erronea, pœnitētię ⁊ confessionis cōtemptiua, ⁊ sane diuine scripture intelligentie aduersa.

¶ De Absolutione.

Propositō Absolutio est efficax, nō quia fit, a quocūq; tandē
I fiat, erret, siue non erret, sed quia credit̃.

II Crede fortiter te eē absolutum, & absolutus vere eris, quicquid sit de tua contritione.

III Est op impossibile q; confessus nō sit cōtritus, aut q; sacerdos nō serio, sed ioco absoluat, si tñ credat se esse absolutum, verissime est absolutus.

De tres ppōnes ad sensus scriptorū sunt falsę, ipię, ignorāter ⁊ distortit̃ ad sanā sacre scripture itelligētiā asserre. Et i hoc qd̃ dicit̃, a q; cūq; tādē fiat, erret, siue nō erret, ⁊ in eo qd̃ subdit̃, nō serio, sed ioco absoluat, sunt piaz aurii offensiuę, sacri pœnitētię irrisorię, ⁊ cōcilioꝝ generaliuū determinatiōibus cōtrarię.

III. Quilibet sacerdos debet absoluere a pœna & culpa, aut peccat.

Hęc ppō ad sensus scribēt̃ ē falsa, obseruatōis ⁊ doctrine vniuersalis ecclēię i his q; cōcernūt sacrm pœnitētię cōtraria.

¶ De Satisfactione.

Propō. I. Pctā de^o & sp & gratis remittit atq; cōdonat nihil a nobis iuicē regrēs q̃ vt in posterę bñ viuamus.

Hęc ppō ē a snia sc̃torū doctoz aliena, fideles, vana ⁊ stulta cōfictiō, a debita satisfactōe p pcc̃tis retrahēs, ⁊ heretica.

II Snia est Apostoli pœnam & culpam simul finire.

III De industria damnat ppheta sniam pbātū satisfactiōnē, dicēs. Quoniā si voluisses sacrificiū dedissem, holocaustis non delectaberis.

III Irridet Michæas, ppheta eos qui p opa satisfacere volunt.

Prima hāz ppōnū ē in Paulū. Sc̃da in pphētā. Tertia i Michæā cōtumeliosa, ⁊ oēs falsę, ipię, ⁊ in spm̃ sc̃m̃ blasphemę.

6
Virtute clauū iactāt qdā solui pœnas p̄ diuinā iur
sticiā requisitas, qd nō credo verū nec pbabit.

Hec ppō q̄ negat virtute clauū pœnas, p̄ diuinā iusticiā requisitas
solui, ē falsa scādaloſa, p̄tati clauū derogatiua ⁊ in hoc q̄ d̄t qd nō
credo verū, nec pbabit, ē animi temerariū iudicatiua ⁊ arrogātis.

Cōmentū & futile cauillū ē dicere qd dicūt qdam
quia sacerdos ignorat mēsurā cōtritōis absoluēdi
ideoq̄ forte nō iponit tātā satisfactionē q̄tā diuina
iusticia requirit, q̄ p̄pterea necesse sit diuinæ iustitiæ
satisfieri vel p̄prio ope vel indulgentijs.

Hec p̄positio est falsa ritui ecclesie ⁊ eius doctrine aduersa, ⁊
pœnitentiæ satisfactionis enervatiua.

Pœna qua deus vult peccatum puniri nō p̄t aufer
ri p̄ hominem vel p̄ Papam.

Hec ppō est auctoritati ecclesie a Christo cōcessæ impie ⁊ schis
maticæ cōtrariens, ⁊ sapiens heresim.

¶ Huic materiæ annectit vna p̄positio de
Sacramētis in genere.

Hæretica sn̄a est q̄ sacra nouæ legis grām iustificā
tē dare dicunt illis q nō ponūt obicē, cū sit ipossibi
le sacm̄ conferri nisi iā credētibus & dignis.

Hec p̄positio est falsa, temeraria, ⁊ p̄sumptuose asserta.

¶ De accedētibus ad Eucharistiā;

Magnus & p̄niciosus error est, si quis accedat ad Propō .I.
sacramētum Eucharistiæ ea nixus fiducia q̄ confes
sus est q̄ non sibi conscius mortalis peccati, q̄ ora
tiones & p̄paratoria sua p̄miserit, omnes hi iur
diciū sibi manducant & bibunt.

Hec ppō ē ipia, a debita sacramēti suscipiēdi p̄paratiōe maxie
retractiua, ad desperationē iducēs ⁊ doctrine Pauli cōtraria, nec fi
deles ea nixi fiducia secludūt diuinā misericordiam.

Probatio qua homo peccata sua discutit, atq̄ pon
derat, non pertinet nisi ad insensatos & crassos sa
cramenti contemptores.

Hec ppō ē temerarie, ⁊ arrogāter asserta, ipia, ⁊ scādaloſa.

Propositō
prima.

¶ De Certitudine charitatis habitæ.

Pessime docēt theologi, quando dicunt, nos nesci
re quando sumus in charitate.

Hec ppō, intelligēdo nescire de certitudine fidei, de q̄ loq̄ scribēs
est falsa, sacris doctorib; dissona, et sanę intelligentie scripture.

II Caueat om̄is christianus ne vnq̄ incert⁹ sit, an deo
placeant opera sua, qui em̄ sic dubitat, peccat
& perdit opera sua cuncta, frustra q; laborat.

Huiusmodi cōsiliū, loquendo de certitudine vt supra, ē temera-
rium, p̄niciosum, et sacris eloquijs disforme.

Propositō
prima.

¶ De Peccatis.

Iustus, in omni bono opere peccat.

II Om̄e opus bonū optime factū, est pct̄m veniale.

Utraq; har; propositionū est falsa, p̄iaz aurū offensua, ac bo-
norum operum infamatiua.

III Q; non om̄i tpe penitem⁹, & resipiscimus vitiū est.

Hec ppositio, vt vitiū dicit culpā ad sensus scribētis ē falsa irra-
tionabiliter, et ex erroneo scripture intellectu asserta.

III Hoc ē mortaliū mortalissimū nō credere se eē da-
mnabili & mortali pctō obnoxiiū corā deo.

Hec ppō ē falsa, ip̄ia, desperatiōis inductiua, et sapiēs h̄eresim.

V Theologi docētes regula sua venialia pct̄a eē disti-
cta a mortalibus ad insaniam p̄ditissime nitunt̄ tra-
here hominum conscientias.

Hec ppō ē stulte et p̄sumptuose asserta, sacris doctorib; iniu-
ria et in quātū p̄dicit venialia nō distingui a mortalib; ē h̄eretica.

¶ De p̄ceptis.

Propō. I.

Qui negat deū nobis ip̄ossibile iussisse, pessime fa-
cit, & q̄ hoc falsum eē dicit, plusq̄ pessime facit.

Hec ppositio est sc̄dalosa, impia, legis Christianę ifamatiua,
ac auctore Augustino in deum blasphem̄a.

II Sola duo vltia decalogi p̄cepta sūt, q̄ a nullo q̄rūli
bet sctō aliq̄ mō iplēt, cætera oīa iplēt. Sed in his
duobus manēt rei & pctōres, q̄a nihil de istis iplēt.

Hec ppositio est erronea, impia, in legem et legislatorē blasphem̄e
ma et in sanctos contumeliosa.

III Om̄e p̄ceptū dei magis positū ē vt oñdat p̄teritū,

& p̄sens p̄ctm̄, q̄ vt futurū phibeat, siqdē iuxta
Aplm̄, Per legē nihil nisi cognitio peccati

*Qui? p̄pōnis prima ps est falsa, temerarię & sine rōne asserta,
Secūda hō q̄ iuxta aplm̄ p̄ legem zē est erronea, legi intentioni
q̄ Pauli contraria.*

Quia hōi charitatē h̄nti nulla lex nec̄aria est, iō p̄ III.
hoc p̄ceptū, Sabbata sctifices, nō op̄ p̄cipit s̄ q̄es
Istud p̄ceptū tertiū Sabbata sanctifices, cessauit, p̄ V.
prie, imo om̄ia quo ad p̄fectos Christianos, quia
iusto nō est lex posita.

Infirmis q̄ nōdū sunt mortificati sc̄dm veterē ho- VI.
minē, op̄ ē vt certis officijs, dieb̄, modis occupēt
vigilijs, ieiunijs, orōnib̄, disciplinis, & s̄lib̄, q̄bus
p̄ueniāt ad p̄fectū interioris hoīs, vt vbi corp̄ fue-
rit castigatū, & in seruitutē fuerit redactū, & mor-
tificate passiones, tū ip̄a cessent paulatim, & tantū
minuant q̄ptū, p̄fecerit interior hō, adeo vt si p̄fect̄
fuerit illa om̄ino cessare debeant.

*Quelibet harū triū p̄positionū p̄cedentiū, est ex erroneo scri-
pturę intellectu asserta, iure in cōcilio Viennensi contra Legar-
dos reprobata & heretica.*

De cōsilijs euangelicis:

Illud v̄bū Christi, Matthei. v. Qui te p̄cusserit in
maxillā dextrā &c. Et illud ad Romanos. xij. Nō Propō. I.
vos defendētes charissimi &c. nō sunt cōsilia, sicut
etiā m̄lti Theologi errare vidēt, sed p̄ceptū.

*Hęc p̄positio est falsa, legis Christianę nimii oneratiua, & sa-
ne intelligentię scripturę aduersa.*

Req̄rere corā iudice de iniuria reparatōnem Chris- II
tianis phibitū est.

Hęc p̄pō est falsa, sc̄daloſa, iuri diuino naturaliq̄ dissona
Quia Christianus tēporalia nō debet amare, ideo III.
p̄pter ea nō debet iurare.

Hęc p̄pō est in morib̄ erronea, & sapiēs heresim.
Iudeis ad libitū verū iurare est p̄missum

*Hęc p̄positio si intelligat̄ p̄missum tāq̄ licituz, falsa est diuini III
b i.*

no p̄cepto aduersa, & antiquus error in deoꝝ.

¶ De purgatorio

Propositō
prima.

Scriptura diuina tota, prius nihil h̄z de purgatorio

Hec pp̄o est falsa. Ualde sensu errorē maxime fouēs, ac sc̄torum
patrū sententię repugnās.

I Nō videt̄ p̄batū esse q̄ aīę in purgatorio sunt ex
tra statū meriti, seu augende charitatis

Hec pp̄o est falsa, temerarie & ip̄ie asserta, & i h̄ qd̄ p̄tendit aīas
in purgatorio nō esse extra statum meriti, seu augende charitatis
et in fide erronea

II Nō videt̄ p̄batū esse q̄ ip̄e aīę in purgatorio sint
de sua beatitudine certę & secure, saltē omnes

Hec pp̄o est falsa, & p̄sumptuose asserta, & in hoc qd̄ p̄tendit
aīas purgatorij nō esse certas de sua beatitudine, est traditōni ec
clesię & doctrine sanctorū p̄traria.

III Aīę in purgatorio peccāt sine intermissione q̄z diu
horret̄ penas & petūt requiē, quia q̄runt que sua
sunt plusq̄z volūtate dei, qd̄ ē cōtra charitatē

Hec pp̄o ē falsa, ip̄ia, purgādis aīabz iniuria & heretica

IV Imp̄fecta sanitas seu charitas morituri necario se
cū fert magnū timorē, tantoq̄z maiorē q̄zto minor

V Pena purgatorij est pauor & horror (suerit ip̄a
damnationis & inferni.

Utraq̄z h̄az pp̄onū ē falsa, temerarie, & sine rōne posita

VI Probabile est aīas purgatorij p̄ cōfusione nescire
q̄ statu sint, dānatę an saluate, imo sibi vidēt̄ iā ire
in damnatōem & descendere in lacū.

VII. Aīę i purgatorio nihil aliud sentiūt q̄z icipe suā dā
nationē, nisi q̄ sentiūt nōdū clausaz p̄ se portā iferi

Utraq̄z h̄az pp̄onū ē falsa, p̄iaz aurū offensiuā, volūtate & ir
rōnabili posita. & statui aīaz purgatorij iniuriōsa.

VIII. Oēs aīę in purgatorij descendētes sunt ip̄fectę fi
dei seu sanitatis, imo p̄ q̄z t̄acūq̄z ablatōem p̄cenarū
nō eēt̄ sane nisi prius ab eis auferat̄ p̄ctm̄, id est i
p̄fectio fidei, sp̄ei, & charitatis.

Hec pp̄o q̄stū ad oēs p̄tes est falsa, & temerarie asserta, ac sang
scripturaz intelligentię dissōna.

¶ De cōcilijs' generalibus

Via iā nobis facta ē eneruādi auctoritatē cōciliōrū Propō. I.
et libere cōtradiciēdi eorū gestis ac decreta iudicādi

Hec ppō, si velit scriptor, licitū eē cupiā p̄siliū legitimi auctati
p̄dicere in ijs q̄ fidē & mores p̄cernūt, est schismatica & heretica.

Certū est iter articulos Ioānis Hus v̄ Bohemōrū II
multos esse plane christianissimos & euangelicos,
q̄s nō possit v̄his ecclesia damnare.

Hec ppō loquēdo de articulis p̄denatis, de q̄b̄ intēdit scrip-
tor, est falsa, impia, & sacris p̄cilijs iniuria

Isti duo articuli, vnica ē sc̄tā v̄his ecclesia q̄ est p̄desti III
natorū vniuersitas, & v̄his sc̄tā ecclesia tm̄ est vna sicut tm̄ est vn⁹ nūerus p̄destinatorū, nō sunt Ioānis
Hus, sed Augustini sup Ioānem

Hec ppō, ad Hussitarū intelligentiā, est falso, Augustino attri-
buita, articuli autē loquēdo de ecclesia militante, de q̄ ibi fit sermo,
sunt p̄positiones hereticę.

Iste articul⁹, due nature diuinitas & hūanitas sunt III
vn⁹ Christ⁹, ē a catholicis cōcedēd⁹, Et sicut ille, diui-
sio humanorū operū est q̄ sunt virtuosa v̄ vitiosa
qa si hō est vitiosus, & agit qcq̄, vitiose agit, & si
est virtuosus & agit quicq̄, virtuose agit.

Hec ppō ē falsa, & ex ignorātia vere theologie asserta, p̄m⁹ at il-
lorū articuloz, sc̄z due nature zc. ē ppō heretica, Sc̄d̄s hō, sc̄z diui-
sio humanorū operū zc. est ppō sapiens heresim.

¶ De Spe

Spes nō prouenit ex meritis.

Propō

Hec ppō ē falsa, p̄sumptōis iuductina, ac sacris scriptur' difformis

¶ De p̄cena hereticorū.

Hereticos cōburi est cōtra volūtatem spūs.

Propō

Hec ppō est falsa, cōtra volūtatem spūs diuini asserta & errori La-
tharorū & Waldensū consona.

¶ De obseruatione legaliū

Licet opera legis q̄cūq̄ fieri si ea requirat charitas Propō.
fraterna mō non lege cogente, q̄ casu licet etiā mō
cruēdi sine periculo, & cū multo merito.

Hec ppō ē chriane legi inimica, iudaice p̄fidie fanēs ⁊ heretica

¶ De bello cōtra Turcas.

Propositō Preliari aduersus Turcas est repugnare deo visitā
ti iniquitates nostras pillos.

Hec ppō vlr̄ intellecta, est falsa, nec sacris eloquijs p̄formis.

¶ De inunitate ecclesiasticorū

Propō Si Impator vel Principes reuocēt libertatē datā p̄
sonis & rebus ecclesiasticorū, non p̄t eis resisti sine
peccato & impietate.

Hec ppō est falsa, ipia, schismatica, libertatis ecclesiasticę enet/
uatiua, ac impietatis tyrānicę excitatiua ⁊ nutritiua.

¶ De libero arbitrio.

Propō. I. Liberū arbitriū nō est dñs actūū suorū

Hec ppō est falsa, sacris doctoribz, ac omī doctrine morali ad
uersa, cū Manicheoz errore pueniēs, ac heretica.

II Frustra garrunt sophiste actū bonū esse totum a
deo, sed nō totaliter

Hec ppō est sc̄tis doctoribz eā ponētibz iniuria, Ambrosio po-
tissimū, Augustino, ⁊ Bernado, q̄s hic sophistas appellat, ⁊ q̄tū
ad id qd̄ p̄cedit actū bonū eē totaliter a deo, ⁊ nullo mō a libero ar-
bitrio, est heretica.

III Liberū arbitriū dū facit qd̄ in se ē, peccat mortāl̄

Hec ppō est sc̄a dalosa, impia, in fide, ⁊ moribz erronea.

III. Liberū arbitriū an̄ grām nihil valet nisi ad peccā-
dū, nō at̄ ad p̄nitēdū, ex Augustino de spū & l̄ra

Hec ppō accipiēdo grām p̄ grā gratū faciēte, ⁊ q̄ loq̄ scrip-
tor, est erronea, errori Manicheoz cōformis, ac sacris eloquijs
aliena, puerse ⁊ trūcate ex Augustino allegata

V. Liberū arbitriū sine grā tāto magis app̄inq̄t ini-
q̄tati q̄to forti⁹ intēderit actōi, ex Ambrosio

Hec ppō accipiēdo grāz vt̄ dñs, ē falsa, piarū aurīū offensiuā
a bonis opibz retrahēs, iniq̄ ⁊ mutilate ex Ambrosio excerpta.

¶ De Philosophiā & Theologia scholastica

Propō. I. P̄bia Aristo. de v̄tute morali, de obiecto, de actu
elicitō talis est q̄ nec ī populo doceri possit, nec est
ad scripturę intelligentiā vtilis, q̄a cōtinet dūtexas

Porteta vborz non nisi ad cōtētōes vborz cōficta.

Hec propositio quantū ad oēs suas partes, loquēdo de philoso-
phia Aristotelis, in his maxime in quibus a fide nō discedit, ē falsa, &
tanquā ab inimico sciē arroganter ac insipienter asserta.

Oīes virtutes morales & sciētiae speculatiuæ non II
sunt vere virtutes & sciētiae, sed peccata & errores.

Hec propositio quantū ad primā partē quod virtutes morales sūt pec-
cata, est eodē modo qualificanda, sicut prius fuit illa qualificata,
Opera quicūque aī charitatē sunt peccata. Quantū autē ad alterā, quod
sciē speculatiuæ sunt errores, ē manifeste falsa.

Theologia scholastica ē falsa scripturæ & sacrorū itelli III
gētia & exulē nobis fecit verā & sincerā theologiā

Hec propositio est falsa, temerarie & superbe asserta, ac sanę do-
ctrinę inimica.

In sermōibus Ioānis Tanleri lingua teutonica cōscri IIII
ptis pl^o repio, dicit Luther, theologiē solide & syn-
cere quā in vniuersis oīm vniuersitatū scholasticis do-
ctorib^o reptū ē, aut repiri possit in oīb^o suis sētētīs.

Propositio quam Luther asserit, est manifeste temeraria.

Quo tpe cepit theologia scholastica, id est, illuso- V
ria eodem euacuata est theologia crucis, sunt. & oīa
plane peruersa.

Hec propositio ē falsa, presumptuose, & irrationabiliter asserta, &
errori Bohemorum damnato vicina.

Libidinē corrupēdæ scripturæ iā ferme trecētis ānis VI
patit ecclesia icōpabili dāno suo a doctorib^o schola.

Hec propositio est falsa, stulte & malitiose asserta.

Theologi scholastici Aristotelis moralia prorsus cō VII
uenire mētiti sunt cū Chri Pauliq^o doctrina.

Hec propositio impudēter, & falso theologis scholasticis imponit
scriptorū, quod nō est verū, quāquā satis exploratū sit in multis moralia.
Aristotelis, cū Christi Pauliq^o doctrina consentire.

¶ Addit & hec ex lib. de Captiuitate Babylo.

In Dionysio qui scripsit de cœlesti Hierarchia, nihil Propositio
ferme ē solide eruditōis. Et oīa sūt illi^o meditata in p^o Lutheri
fato lib. ac somnijs, ppe simillima. In theologia autē
mistica pnciosissim^o ē, Platonizās magis quā Chriā

nizās, in eccl'astica vō Hierarchia ludit allegorīs,
qd est ociosorū hominū studium.

Hec ppō est falsa, temerarie et arrogāter asserta, ac viro scō in
signi eruditiōe claro iūria, quē Damascen^o diuinū Areopagitā,
Pauli discipulū sacerrimū et deiloquentissimū appellat.

CONCLUSIO.

Dos p̄fati decan^o et facultas p̄missa hęc oīa tpe mltro examina
uim^o, et qd de his sentirēt eccl'astici doctores, qd ve sacra cō
cilia, qd isup in scriptur^{is} sc̄tis cauere, diligēter annotauim^o post
qd examē nr̄m ap̄d Sarbonā sep̄^o frequētātū, i plerisq; nr̄is p̄ iu
ramētū vocatū et factū cōcionib; vnanimi oīm voto fuerūt con
clusa, ac definita, ac demū ex abūdātī in gn̄ali nr̄a cōgregatōe ap̄d
sanctū Mathurinū rursus p̄ iuramētū sup his specialiter denun
ciata, hęc eadē post missam more nr̄o celebratā, itē cōcordi oīm
assensu laudauimus, cōprobauimus, ac rata habuim^o, laudam^o,
cōprobam^o, et rata habem^o, et vt talia incōcuisse tenēda nr̄a sentē
tia diffinimus, et decernimus. Acta fuerūt hęc Anno ab incarna
tōe dñi. M. D. XJ. die. xv. Aprilis, in q̄rū testimoniū ijs iſtru
mētis q̄ in Archiuis et scrinijs nr̄is ad p̄petuā rei memoriā refer
uamus Sigillū nr̄m durimus apponēdū. Ad quorū exēplar et
mādato nr̄o p̄sentes fuisse fideliter impressas testamur

Finit determinatio Parisiensiu sacre Theo
logiæ doctorum supra doctrina Luth
eriana, vt Esdra tandem auctore
iusto iudice vin
cat veritas.

SEQVITVR APPENDIX.

Frater Paulus Hispanus Dgfo Iacobe de Hochstraten ar
tum ac sacre theologie professori egregio et heretice prauitatis
inquisitori equissimo atq; integerrimo p̄ri suo ac
Preceptorī S. D. P.

Nisi me animus fallit venerabilis atq; eximie mgf. haud exigua qm
magis exitialis qdā p̄ Martinū Lutherū hīc nr̄is dieb; exorta